Ч. 132. Субота 14 (27) червня 1903 Рік XIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї

на цілий рік	К 4·80
на пів року	„ 2·40
на чверть року	„ 1·20
місячно . . .	„ —·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік	К 10·80
на пів року	„ 5·40
на чверть року	„ 2·70
місячно . . .	„ —·90

Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(До ситуациї. — Комунікат польского Кола. — Приїзд короля Петра I. до Сербії).

З Відня доносять, що молодоческий клюб ухвалив резолюцию, в котрій заявляє, що недопущене до парляментарного полагодженя буджетової провізориї було політичною конечностию. Клюб ухвалив обставати при своїх жаданях. — Пан президент міністрів др. Кербер заявив вчера тим послам, котрі у него появили ся, що ще в тій хвили не може сказати, коли скличе на ново Раду державну. Коли би угода перейшла в угорскім парляменті скоро і гладко, то в такім случаю треба буде і в Австриї скликати вскорі Раду державну.

Коло польске по оногдішній нараді видало такий комунікат: На засіданю дня 22 с. м. по переведеню довірочної дискусиї над буджетовою провізориєю і стоячою з нею в звязи загальною політичною ситуациєю, ухвалено між иншим: 1) На внесенє посла Антона ґр. Водзіцкого змагати усильно після поновного зібраня посольскої палати до переведеня зміни реґуляміну палати і в тій цїли увійти в порозуміне з всїми сторонництвами, які хотїли би змагати до сеї самої цїли, а то з уваги, що переведене зміни реґуляміну палати є першим і необхідним услівєм поправи політичної ситуациї. 2) На внесенє посла Стан. Стажиньского ухвалено голосувати тілько за 3-місячною провізориєю буджету і в тій цїли зробити в палаті відповідне внесенє на случай, коли би прийшло до нарад над провізориєю. 3) На внесенє посла Евг. Абрагамовича ухвалено старати ся о переведенє буджетової провізориї в парляментарній дорозї і в тій цїли вплинути на ческий клюб, аби відступив від наміреної обструкциї против парляментарного полагодженя буджету, а також впливати в цїли усуненя евентуально наміреної обструкциї против парляментарного полагодженя буджету, коли такі змаганя вийдуть з якої небудь сторони.

В середу о годинї 10 ій перед полуднем гук арматних стрілів оголосив Білгородови вїзд короля Петра I до своеї столиці. Коло двірця зелїзниці і на двірци зібрали ся величезні товпи народа, котрі повитали короля окликом: „Живйо!“ Король висїв з ваґону в уніформі сербского ґенерала. На двірци представлено єму російского посла Чарикова і австро-угорского ґр. Думбу. На промову президента міністрів Авакумовича король відповів: Панове міністри! Легко зрозумієте, панове, якою торжественною є для мене хвиля, в котрій по 45 лїтах знов стаю на сьвятій, батьківскій земли. Переймає мене заразом почутє вдяки для Господа і чувство щастя. Я сьвідомий обовязків, які почивають на короли Сербії. До сего прилучає ся почутє сердечного признаня для вас, пане президенте міністрів і для ваших товаришів в правительстві, що сповнили свої обовязки так, як то лежало в інтересї нашої дорогої вітчини. Через те ви зобовязали мене, панове, до сеї степени, що чую ся щасливим, коли можу в тій хвилї висказати вам мою найгорячїйшу подяку і королївске признанє. — Ту бесїду нагороджувано окликами: Живйо! Відтак президент міністрів Авакумович представив королеви ґенералів і официрів. Опісля іменем міста Білгорода промавляв радний Павлович, котрому відповів король, що буде уважати своїм обовязком з Білгороду вчинити гідне огнище сербского народного житя. З черги вручено королеви хлїб і сіль, витала его депутация білгородских дівчат, а відтак король виїхав з двірця і ґалевим повозом, ескортований войском, удав ся до собора. — По дорозї студентскі товариства і войско удержували шпалїр. В церкві, переповненій цивільними і війсковими достойниками, промовив до короля митрополит, зазначуючи, що нїчо на земли не діє ся без Божої волї. Тому і поворот родини Карадьордєвичів і вступленє короля Петра на престол є Господною ласкою. Бесїдник заносить молитви до Предвічного, щоби підпирав правлїнє короля Петра і позволив народови під его управою розвинути ся і зацвисти. Король побув в церкві пів години, відтак посеред оваций публики по дорозї удав ся до конаку, де очікував его сенат і члени скупштини. На промову президента сенату Велимировича король відповів, дякуючи сердечно за привитанє і запевнював, що вступаючи на сербский престол, рішив ся управляти завсїгди в порозуміню з народом, а одиноким его бажанєм есть сповнити сей обіт. Король закінчив свою промову окликом в честь Сербії і народного збору. — З причини безнастанної овациї зі сторони публики, згромадженої перед конаком, король вийшов на балькон. В цїлім місті панував ентузиязм. Торговлї позамикані. Війскові музики грали на публичних площах, приватні по льокалях виключно народні мельодиї. О год. 9½ вечером прибув перед конак похід зі смолоскипами, устроєний студентами і інтелїґенциєю. Співацкі товариства виконали кілька пісень. Король в окруженю міністрів вийшов на балькон, опісля відчитав бесїду, в якій заявив, що буде панувати в дусї традиций дому Карадьордєвичів і опираючись

19

РУСЯВЕ ВОЛОСЄ.

(*З анґлїйского* — **А. Серджента**).

(Дальше).

— Менї й не снить ся сказати вам то — відповів хлопчище зухвало. — Їй добре поводить ся, має опіку і я маю вам сказати, що она вже не верне.

— Не верне! — повторив Юрий. Єму якось дивно зробило ся і мала темна комната аж закрутила ся довкола него.

— Їй вже то всьо сприкрило ся — опротивіло — каже она. Не хоче учити ся і удавати велику паню. Та й ще каже, що ви еї вже не любите, тому пійшла она до тих, що еї хоч трохи люблять.

— То лож! Підла лож!

— Не лож, пане. То сьвята правда. Я бачив еї нинї на улици в Уайтчепель. Она казала, що вам нї нащо не здасть ся глядати еї, бо она утїкла з иншим чоловіком. А отсе відсилає вам.

То „отсе“ була мала золота обручка, що висїла у Джессі все на стяжці. Юрий скоро вхопив еї, его руки так дрожали, що він ледве міг удержати еї, глядячи за одною буквою вирізаною в серединї перстеня. Але вкінци найшов еї і тепер пізнав, що то була Джессина обручка.

— Ви украли обручку від неї — скрикнув хрипким голосом. — Она нїколи не була би еї віддала тобі добровільно — і нїколи не дала би тобі такого порученя. Коли она то зробила — коли дійстно то зробила — то я убю еї і того чоловіка, що еї збаламутив! То присягаю на всї мої сьвятости!

Але нагле стратив силу. Єго немов би що розсаджувало, мозок стратив сьвідомість, здаєть ся в наслїдок Стефанового удару підчас бійки — і він повалив ся як кусник дерева на землю і лежав безпомічний, непритомний у ніг свояка Гельмонта і Джессиного післанця, Діка Ера.

17.

Джессю впущено так тихо і потайно до комнати, в котрій мешкала еї бабка, що нїхто в цїлім домі крім Стефана Ера і его домівників не знав о еї присутности. З незвичайною хитростию, яка по части виплнвала з его любви до неї, а по части з релїґійної божевільности, робив Стефан вже від кількох тижднів приготовленя до еї принятя. Дім при Бальдвін Курт, в котрім тепер мешкав, був так розвалений і знищений, що навіть нуждарі, котрі перше в нім мешкали, майже всї з него забрали ся. В однім з комнат того дому допущено ся страшного убийства і богато людий з Бальдвін Курт було цїлком певно пересьвідчених, що в ночи, коли всюда заволоділа тишина, чути стони і крик убитого. Тій обставинї завдячував Стефан, що удало ся єму без великого труду наймити на поверсї, над комнатою, де довершено морду, дві комнати за сьмішно низьку цїну. Сам власними руками і при помочи брата та Алїсиї Дрю вибілив стїни, вичистив порядно комнати, поробив деякі направки, перевіз свою бідну обставу і спровадив відтак стару паню Флїнт з еї нужденного мешканя в Міль Стріт. Еї нове мешканє повинно було видатись їй властиво паньским, але звичаєм людий свого стану она цїлими днями нарікала на него і ганьбила. Він намовив Алїсию Дрю, аби она спровадила ся до них і мешкала разом з старою Флїнт. В сусїдній комнатї спали і їли Стефан і Дік, а на долинї в порожнім мешканю працював деколи Стефан, хоч більшу часть дня проводив в одній столярскій робітни недалеко від Уайтчепель Ред. На долинї, в партерi, мешкав по однїй сторонї дуже глухий, старий швець-полатайко, а по другій кілька дівчат, фабричних робітниць. Пивницї і комнати на подї рідко коли були замешкалї.

Всї ті обставини зложили ся на те, що єму досить легко було дістати Джессю в свої руки. Дуже мало людий журило ся долею его або тїтки Флїнт, аби аж звідували ся, що стало ся з ним і з его братом, коли они щезли з Міль Стріт, о присутности невилїчимо недужої старої в комнатї Алїсиї Дрю в цїлім домі

на досьвіді, якого набрав ся за границею за час 45 літ. буде старати ся дати народови то, чого він потребує. Окликом в честь Сербії закінчив король промову. Товпи народа відповіли грімкими: живіо! — Вчера, в другий день торжеств, зложив король о годині 9-ій рано перед дуже численно зібраними членами бувшого сенату, скупштини, тимчасового правительства і зібраних гостий, по промові президента сенату Велимировича присягу на конституцию. По присязі відбув ся перегляд войск, а по полудни народні забави Вечером був король в театрі на ґалевім представленю.

Новинки.

Львів дня 26 го червня 1903.

— Перенесеня. Дирекция почт і телеграфів позволила почтовим асистентам Станиславови Бобровскому в Бучачи і Йосифови Галенбранови в Радехові на взаїмну заміну службових місць.

— Галицкий фонд краєвий. На онодашнім засїданю краєвого Видїлу полагоджено замкнене рахунків краєвого фонду, котре буде предложене найблизшій соймовій сесиї. Замкнене виказує надвишку. Загальна сума доходів виносить 24.593.225 К і є висша о 1,776.874 К від суми прелїмінованої в буджетї, загальна сума видатків виносить 23,710.342 К і є висша о 788.659 від прелїмінованої буджетом. Остаточно полишила ся в касї надвишка в квотї 882.882 корон, хоч буджет замикав ся недобором 105.388 К.

— Зелїзниця Львів-Стоянів. Оногди зібрала ся у Львові комісия для ревізиї траси зелїзницї Львів Стоянів під проводом старости Устияновского. Представники громади Львова спротивили ся, щоби шлях сеї зелїзниці виходив з двірця Підзамче, а зажадали увзглядненя інтересів міста Львова і сполученя лїниї Львів-Стоянів з головним двірцем. Домагане сполученє продовжить проектовану лїнію найвисше о 2 км., а має ту користь, що не потребує переходити по багнистій долині Полтви, але вигідно пісковатим узгірем па ґрунтах клепарівско-збоїских, без найменших технїчних трудностїй. Позаяк си справа стоїть в деякій звязи із справою зелїзницї Львів-Підгайцї, длятого постановлено відложити засїдане, перевести на спільнім засїданю міских комісий для обох тих зелїзниць переговори, чи не знайде ся для тих обох шляхів спільна точка виходу і доперва на слїдуючім засїданю полагодити сю справу оконечно.

— Зрівнанє календарів. Царгородский патриярх звернув ся, як доносять „Ведомостї церковні", до петербурґского синоду з посланієм, котрим запрошує его до скликаня загального собора ріжних православних церков. Собор має іменно застановити ся над взаємнинами з західними, католицкими церквами та над справою зрівнаня обох календарів в той спосіб, щоби й церкви православні завели у себе на місце давного юліяньского календаря григорияньский.

— Вступні іспити до кляси приготовляючої і до І. кляси ц. к. рускої гімназиї в Коломиї перед феріями розпічнуть ся дня 15 липня с. р. Зголоситись в канцеляриї директора треба 13 або 14 липня і принести метрику, сьвідоцтво защіпленої віспи або ревакцинациї і евентуально сьвідоцтво шкільне народної школи. Такса виносить: до кляси приготовляючої 2 К, до І. кляси гімн. 6 кор. 20 сот.

— Дирекция гал. заведеня для темних у Львові (при ул. сьв. Софії ч. 13) звіщає нашу редакцию, що публичний попис невидющих хлопцїв і дївчат відбуде ся ві второк, 30 н. ст. червня о год. 10 рано.

— З жіночої спілки промисловоі „Труд" у Львові. Отсим маємо честь повідомити нашї Вп. Панї, що перший десятьмісячний курс робіт капелюхів дамских під управою п. Грегоровичевої, властительки концесіонованої школи модниярства в нашім товаристві, скінчив ся. Пробні працї ученицьь виставлені будуть в днях 26, 27 і 28-го червня на виставі склепу пп. Стахевича і Абрисовского у Львові, ріг Ринку і ул. Трибунальскої. Другий курс модниярства розпічне ся по вакациях. В нашім сальонї мод єсть все великий вибір капелюхів дамских найновійшої моди. — *Дирекция.*

— До товариства сьв. Ап. Петра вступили ґреміяльно всї сьвященики кулпківского деканата (перемиской епархії), враз із своїми 27 церквами і зложили свої членьскі вкладки.

— Перший виступ пожарної сторожи „Сокіл". Дня 23 червня с. р. повстав огонь в Свилові. До пожару — як пишуть зі Свилова — поспішила сейчас молоденька сторожа сокільска при участи львівскої сторожи і сторожи з Басївки. Перший виступ сокільских пожарників після оцінки старих ветеранів пожарних був так вдоволяючий, що здавало ся, мов би ті пожарники-селяни з кільканайцять лїт в тій орґанїзациї працювали. Се най буде як найлїпшим приміром для других сїл, щоби у себе сокільскі сторожи закладали, а для матерного „Сокола" у Львові вдоволенем, що его праця около орґанїзованя селяньства видає слїдні овочі.

— Земля на продаж. В Живачеві, повіта городеньского, єсть на продаж дорогою парцеляциї 120 моргів орного, пшеничного, дуже доброго поля в більших і менших парцелях. Цїна за морґ 120 до 220 зр. Просить ся Всч. Отців тих парохій, де є майорати, отже де люди не можуть набути землї, щоби користали з догідної хвилї і приступали до купна. Всяких пояснень в тій справі уділяє о. Іван Однорог, парох Живачева, почта Незвиска.

— Самоубийство. В Стрийскім парку у Львові найдено передвчера на лавцї ледви живого затроєного молодця. Візвана телефонічно ратункова стация уділила недужому першої помочи і переполокала єму жолудок, почім відвезла его до шпиталю. Недужий не міг говорити з ослабленя, лише написав на картцї, що називає ся Станислав Пихович, має 22 лїт, був диєтарем, але стратив місце; мешкав при ул. Голуба 11 А. При нїм найдено запечатаний лист до Михайла Альбіна Волощука, рахункового підофіцира при 24 п. п. в Станиславові, і другий лист, в якім хтось відказав єму позички гроший. Підпис на сїм листї був вигятий. Пихович не хотїв подати причини намїреного самоубийства, але з листу можна догадувати ся, що нужда встромила єму в руки отрую. Лїкарі сумнївають ся, чи можна буде спасти Пиховича від смерти, бо отруя (сїркан цинку) є дуже небезпечна.

— Записи бл. п. о. Антона Бончевского. Помершай недавно в північній Америцї сьвященик, о. Антін Бончевский, записав на народні цїли 3000 долярів, а американьска „Свобода" подає такі близші постанови покійного що-до тих записий: 1) „Фондом запомоговим імени о. Антона Бончевского" в висоті 2000 долярів, заряджує Наукове Товариство ім. Шевченка у Львові при слїдуючих условіях: „Оно приступить до введеня сего фонду в житє з найблизшим роком шкільним т. є. з днем 1 жовтня 1903 р. Висота річної запомоги залежати буде від висоти кождочасної стопи процентової; т. є. відсотки від капіталу 2000 долярів, побрані до початку року шкільного (до 1 жовтня кождого року), становлять річну за-

---

ледве хто знав, але колиб навіть і хто довідав ся, то не викликало би нїякого зацікавленя. Населенє з Бальдвін Курт і Міль Стріт було не конче так посидюще і память на чоловіка— чи то мужчину чи женщину — що між тими людьми проживав, скоро затирала ся.

Коли Джессі отямила ся, що она єсть вязнем Стефана і що він наміряє задержати ей насильно у себе, була сперпу менше налякана як розгнївана. Видавалось їй легким єму оперти ся, покорити его своїй воли, так як то було давнїйше. Она гадала, що зуміє змилити его чуйність, або що Алісия Дрю дасть ся наклонити і випустить еї. Розходить ся що найбільше о кілька годин — так гадала. На щастє Юрий має прийти до Джесмін Коттедж аж завтра рано і она легко витолкує пани Фоґ і панні Вайнер, що еї задержали і она мусїла ночувати. Так з відвагою потїшала сама себе, мимо того розплакала ся в голос і не хотїла їсти анї не поглянула на Стефана Ера. Его слова, що она не повінчана і жиє в дикім подружу досі, майже еї не діняли. Она не вірила їм і їй видавало ся легким покарати Стефана за его нечуване поведене супротив неї.

Оперши голову о поруче крісла, заспала з утомленя по якімсь часі, але коли Алісия Дрю пробудила еї і спитала, чи не розбере ся, або чи не схоче зїсти вечерю, відповіла коротко і з обуренем: нї — однако заспала знов, скоро лиш вийшли її слова з уст. Алісия Дрю глядїла безрадно на бліде, чисте лице сплячої. Не бачила на еї хорошім чолї нїякого слїду вини або пониженя. Виддих еї був рівний і спокійний як невинної дитини. Алісия з зачудованем зморщила чоло, потрясла головою і почала молити ся, бо брала річ дуже поважно і твердо рішила ся помогти Стефанови уратувати ту грішницю з кігтїв чорта. Але Джессі не виглядала на грішницю, яких Алісия Дрю доси богато бачила! Одинокою гадкою, яка їй в тім сумнїві насунула ся, була та, що она мусить бути о много гіршою, як звичайно грішниця і тому уміє лїпше своє зіпсутє укривати.

Джессі пробудила ся вчасним ранком студеного січневого дня і не знала, де она. На хвильку здавалось їй, що она знов в Міль Стріт, як то було, заки ще пізнала Юрия Оствальда. Чула, як еї бабка в ліжку стогне і тихо клене, відчувала утому в тїлї, голод і студінь. Чи вже час іти з цьвітами на торговицю? і чи вчера вечером побила еї бабка, що она чує ся такою слабою?

Але вскорі пригадала собі всьо і зірвала ся.

Стара бабка лежала в вигіднім ліжку, а на другім о много простїйшім, на котре вчера вечер запрошувано Джессю, лежала Алісия Дрю. Огонь тлів ще на комині, а вікно було щільно заперте віконницею. Комната мала двоє дверий — одні, що вели до тої комірки, куди Джессю увів Стефан, а другі до сїний. Молода женщина підійшла тихо до тих других і пробовала отворити їх. Але они були знадвору заперті. Відтак отворила другі двері і вступила до сусїдної комнати, але тут горіло сьвітло і бліде лице Стефана, що сидів на кріслї коло ліжка, в котрім спав Дік, обернуло ся зараз до неї. Він підняв ся і станув між нею а дверми від сїний. І она утїкла назад до своєї комнати, бо зараз пізнала, що поки-що нема що думати о утечи.

Від еї ходу пробудила ся Алісия. Она встала і почала одївати ся, не говорячи до Джессі нї слова. Відтак отворила віконницю, розпалила огонь і почала ладити снїдане, між тим як Джессі станула при вікні і виглядала на двір як птах, що дивить ся з клїтки і притискає свою груди до зелїзної решітки. Джессина клїтка мала також решітку: зелїзні прути загороджували з надвору цїле вікно. Вікно виходило на дах — на дах і на кілька коминів. Не було можливости з такого вікна звернути увагу прохожих на себе, а зелїзна решітка замикала дорогу через дах. Нї, одиноким виходом були двері і дверми задумала Джессі у відповідній хвили незамітно утечи.

Алісия Дрю приладила снїдане для Стефана і Діка, та для себе і своєї товаришки. Она віднесла его братям — більше з огляду на Джессю як на них — і стала відтак просити товаришку, аби трохи їла. Але Джессі не хотїла.

— Тут не хочу нїчого їсти — відповіла она майже з гнївом. — Не можу їсти в моїй спальни. Піду до дому.

— Ти тут дома, люба — відповіла Алісия лагідно.

— То уперта, зарозуміла лялька — ганила стара з ліжка. — Коби я лиш могла рушати моїми руками, я би еї вже показала.

Джессі нетерпеливо обернула ся.

— Коли я звідси піду, то більше вже на очи мене не побачите! — сказала з гнївним поглядом. — Я добре вам желала і кождого тиждня була би вам принесла чаю і тютюну, коли-б Стефан і ви не були мене задержали. Того я не дарую вам нїколи — нїколи а нїколи!

Она говорила виразно, хоч не голосно і Алісия Дрю не здивувала ся, коли побачила, що двері від комнати Стефана осторожно і поволи отворили ся і що Стефан всунув ся до середини та з заложеними руками і диким поглядом прислухував ся їй.

Его лице було дуже змінене, его запалі очи набігли кровю. Безмежне співчутє заворушило ся в груди Алісиї, коли на него погля-

помогу до поділеня. Сам капітал 2000 долярів не може бути нарушений. Запомоги має уділюватись як р д безпроцентової позички одноразової Русинови з Галичини, студентови університету, сьвітского факультету. Кревні пок. о. Антона Бончевского мають першеньство. Наділений запомогою м є підписати реверс, що з'обовяже ся словом чести звернути побрану запомогу фондови ім. Ант. Бончевского, скоро лиш буде міг, та приобіцяє працювати всіми силами для добра українського народу. Звернені тим способом гроші не має ся прилучувати до основного капіталу фонду ім. о. Ант. Бончервского, але має ся роздати їх між більші або менші запомоги, в міру потреби і обставин, Русинам, студентам університету сьвітських факультетів, котрі мають підписати реверс із висше поданими з'обовязанями. Надавати запомогу і взагалі орудувати сим фондом, як також фруктифікувати єго у власнім заряді буде кождочасний виділ Наук. Тов-а ім. Шевченка у Львові. Запомогу надає виділ дорогою конкурсу. Маєтковий стан сего фонду буде виказувати виділ в річних справозданях рахункових Наук. Товариства ім. Шевченка у Львові. Товариство фруктифікує сей фонд в своїм заряді, як инші фонди, і відповідає за єго цілість — 2) Фондом на видавництво популярно-наукових книжок в Америці в висоті 500 долярів зараджують оо. Ст. Макар, Нест. Дмитрів і П. Тимкевич. — 3) Фондом шкільної молодіжи в Америці з висоті 300 долярів заряджують від часу смерти о. Бончевского: о. І. Констанкевич (предсідатель), п. Е. Струтиньска (секретарка) і о. Н. Стефанович (касиєр). — 4) Грішми на фонд Еміґрацийного Дому в Америці в висоті 200 долярів заряджує теперішний Уряд Еміґр. Дому т. є.: о. Н. Підгородецкий, К. Керчів і Л. Сиротяк. — Після точок, які находять ся в акті основаня Фонду запомогового для бідних студентів університету, фонд сей має помагати як найскорше і як найбільшому числу руских студентів у краю. Фонди другий, третий і четвертий мають тілько одно услівє, а іменно, щоби були уміщені в певних банках на імя всіх трех урядників; впрочім полишено волю дотичним комітетам що-до розпоряджуваня сими фондами.

— **Пригадка**. Час замовляти книжки на премії! Канцелярия Тов. педаґоґічного пригадує в тій справі всім Радам шкільним місцевим, сьвященикам і учителям, що при безпосередних замовленях на квоту 10 кор. дає 10% опусту, просить однак, щоби замовляти вчасно т. є. в першій половині червня і то на адресу: Ольга Барвіньска ул. Собіщини ч. 5. За точність в пізнійших замовленях канцелярия не відповідає, бо тогді годі все на час опакувати і вислати. Книжки висилаєсь лишень за готівку або за посліплатою. На фрахт і почтову посилку просить ся при грошевих посилках долучати, бо канцелярия не в силі порта оплачувати. Крім поданих в нім книжок вийшли: ч. 104 Повісти Ярошиньскої, ціна 24 с., оправна 40 с.; ч. 105 Мами. Нарис Віри Лебедової, ціна 20 с.; ч. 106 Ів. Франка: Абуказемові капці, ціна 60 сот., оправна 90 с.; ч. 107 Др. Пачовский: Народні думи II. часть 55 с., оправна 85 с.; О. Глодзіньский: Огород шкільний, ціна 50 сот.

ТЕЛЕГРАМИ.

Відень 26 червня. Бан Кин-Гедерварі одержавши цісарске поручене утвореня нового кабінету, від'їхав з ґен. Феєрварім до Будапешту. Нині має бути утворене правительство, а завтра, в суботу прибуде новий президент кабінету разом з своїми новими міністрами до Відня, аби їх представити Цісареви.

Білгород 26 червня. Вчера подав ся кабінет Александровича до димісиї. Король димісию приймив і поручив Авакумовичеви знов утворити кабінет. Авакумович полишив всіх дотеперішних міністрів, а король затвердив їх.

Загреб 26 червня. Хорватский сойм відрочено. Наслідником бана має стати або ґр. Пеячевич, або дотеперішний міністер для Хорватії Чех.

Рим 26 червня. Вчера відбув ся папский консистор, на котрім вручив папа новим кардиналам капелюхи. Здоровлє папи дуже добре.

Білгород 26 червня. Вчера повідомив король Петро I. всіх пануючих о своїм вступленю на престол.

Рух поїздів зелїзничих

важнії від 1 мая 1903 після середно-европ. часу.

посп.	особ.	Зі Львова
відходить		
		День
	6·22	До Станиславова, Підвисокого, Потутор
	6·45	„ Лавочного, Мункача, Борислава
	6·30	„ Підволочиск, Одеси, Бродів, Гусятина
	6·43	„ Підволочиск з Підзамча
8·25		„ Кракова, Любачева, Орлова, Відня
	8·35	„ „ Відня, Хирова, Стружа
	9·05	„ Лавочного. Калуша, Борислава
	9·15	„ Янова
	9·25	„ *) Самбора, Хирова
	9·40	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	10·35	„ Черновець, Делятина, Потутор
	10·40	„ Тернополя, Потутор
	1·14	„ Янова від $^{17}/_5$ до $^{13}/_9$ в неділї і сьвята
1·50		„ Підволочиск з гол. двірця
2·04		„ „ з Підзамча, Гусятина
	2·10	„ Брухович від $^{17}/_5$ до $^{13}/_9$ в неділї і сьвята
2·40		„ Іцкан, Гусятина, Керешмезе, Калуша
2·50		„ Кракова, Відня, Хабівки
	3·05	„ Стрия, Сколього лиш від $^{1}/_5$ до $^{30}/_9$
	3·15	„ Янова від $^{1}/_6$ до $^{30}/_9$
	3·25	„ Ряшева, Любачева
	3·30	„ Брухович від $^{15}/_5$ до $^{15}/_9$
	3·40	„ *) Самбора, Хирова
		Ніч
12·45	4·10	До Кракова, Відня, Берлина
2·51		„ Іцкан, Букарешту, Чорткова
	5·50	„ Брухович від $^{17}/_5$ до $^{18}/_9$
	6·05	„ Станиславова, Жидачева
	6·15	„ Кракова, Бідня, Берна, Хирова а Орлова від $^{1}/_5$ до $^{30}/_9$
	6·30	„ Янова від $^{17}/_5$ до $^{13}/_9$ в будні дни
	6 40	„ Лавочного, Мункача, Хирова, Калуша
	7·10	„ Сокаля, Рави рускої
	8·14	„ Брухович від $^{17}/_5$ до $^{13}/_9$ в неділї і сьвята
	9·20	„ Підволочиск з Підзамча, Бродів
	7·20	„ Перемишля від $^{1}/_5$ до $^{13}/_9$, Хирова
	9·55	„ Янова від $^{17}/_5$ до $^{13}/_9$ в неділї і сьвята
	10 42	„ Іцкан, Чорткова, Залїщик, Делятина
	10 55	„ Кракова, Відня, Івонича
	11· -	„ Підволочиск, Бродів в гол. двірця
	11·24	„ „ з Підз., Грималова, Залїщик

посп.	особ.	До Львова
приходить		
		День
	6·10	З Кракова
	6·20	„ Черновець, Іцкан, Станиславова
	6·50	„ Брухович від $^{17}/_5$ до $^{13}/_9$
	7·35	„ *) Самбора, Хирова
	7·40	„ Янова на гол. дворець
	7·45	„ Лавочного, Борислава, Калуша
	7·35	„ Підволочиск на Підзамче
	7·55	„ „ „ гол. дворець
8·10		„ Станиславова від $^{1}/_5$ до $^{30}/_9$
	8·15	„ Сокаля, Рави рускої
	8·55	„ Кракова, Відня, Орлова
	10·55	„ Ярослава, Любачева
	11·15	„ Станиславова, Потутор
	1·25	„ Янова на гол. дворець
1·30		„ Кракова, Відня
1·40		„ Іцкан, Станиславова, Чорткова, Залїщик
2·15		„ Підволочиск на Підзамче, Гусятина
	4·35	„ Стрия, Самбора, Борислава
2·30		„ Підволочиск на гол. дворець, Гусятина
	5 06	„ „ „ Підзамче
	5·30	„ „ „ гол. дворець
	5·55	„ Сокаля, Белзця, Любачева
	5·50	„ Кракова
	5·40	„ Черновець, Жидачева
	3·14	„ Брухович від $^{17}/_5$ до $^{13}/_9$ в неділї і сьвята
		Ніч
	8·04	З Брухович від $^{17}/_5$ до $^{13}/_9$ в неділї і сьвята
	10·—	„ *) Самбора, Сянока
12·20		„ Черновець, Залїщик, Делятина
2·31		„ Кракова, Відня, Орлова
	3·09	„ Тернополя, Грималова на Підзамче
	3·30	„ Тернополя, Грималова на гол. дворець
	6·20	„ Іцкан, Підвисокого, Козови
	10 07	„ Янова від $^{17}/_5$ до $^{13}/_9$ в неділї і сьвята
	9·12	„ Брухович від $^{17}/_5$ до $^{13}/_9$ в неділї і сьвята
	8·25	„ Брухович від $^{15}/_5$ до $^{15}/_9$ в будні дні
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева, Сянока
	9·25	„ Янова від $^{1}/_5$ до $^{30}/_9$
	9·50	„ Кракова, Відня, Пешту, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Чорткова, Гусятина
	10·02	„ Підволочиск, Бродів, Копичинець на Підз.
	10·40	„ Лавочного, Калуша, Борислава
	11·50	„ *) Любіня вел. $^{15}/_5$—$^{15}/_9$ в неділї і сьвята

*) Важний в днем отвореня шляху Львів-Самбір.

ЗАМІТКА. Пора нічна від **6** г. вечером до **5** г. **59** м. рано. Час середно-европейский від львівского о 36 мін. В місті видають білети їзди: Аґенция Ст Соколовского в пасажи Гавсмана ч. 9 від 7 рано до 8 вечером, а білети звичайні і всякі инші, тарифи, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних (ул. Красїцких ч. 5 в подвірю, сходи II. двері ч. 52) в годинах урядових (від 8—3 а в сьвята від 9—12).

нула; приступила до него і положила руку на єго рамени.

— Не уважай на то, що она говорить — відозвала ся. — Она сама себе не тямить.

Джессі обернула ся і увиділа єго. Скорим рухом — повна принади і сили, прискочила до него і упала перед ним на коліна.

— Пусти мене, Стефане — сказала, глядячи на него — пусти мене.

Він не відповідав. Не рушав ся, ледве віддихав, але затиснув зуби. Єї рука доторкнула ся єго, відтак вчепила ся єго, немов би хотіла єго примусити, аби вволив єї волю, а при тім діткненю він аж цілий затряс ся.

— Пусти мене — просила — я не гадала так, як говорила, що не прощу вам ніколи. Я всьо вам прощу, лише пустіть мене. Ти помиляєш ся що-до мене і Юрия — цілком помиляєш ся. Він любить мене, а я люблю єго і він ніколи не зробив би мені кривди. Я не зробила нічого злого — а они погадають, що я пропала і всї будуть бояти ся о мене — то люто з твоєї сторони держати мене насильно. Навіть коли-б ти мене нині або завтра пустив, то они будуть в страху і тревозї — я знаю о тім. Пусти мене тепер, Стефане, а я витолкую їм, що я лишила ся сама добровільно, бо бабка занемогла і не скажу їм ні слова, як погано ти вчера поводив ся супротив мене.

— Ти не маєш права бути щасливою — відповів Стефан і хотів від неї відорвати ся. Але она вхопила одну єго руку і сильно єї держала.

— Алеж то не гріх бути щасливою, Стефане. Я буду старати ся всьо робити, що схочеш, лише пусти мене звідси. Прошу тебе, пусти мене.

Она поцілувала руку, котру держала і притиснула єї до свого лиця; відтак поглянула на него таким зворушаючо благаючим поглядом, що Стефан на хвилю завагував ся. Але лиш на хвилю. Вирвав напрасно руку і відозвав ся грубо:

— Пущу тебе тоді, як буду знати, що ти уратована, а не скорше. Коли покаєш ся і будеш показувати жаль над своїм дотеперішним житєм, тоді я тебе пущу. Або коли Оствальд оженить ся з тою панною, о котрій мені говорено і забуде на дівчину, котру назвав Джессі Стронґ — немов би Джессі Армстронґ було для єго паньских уст за просте — тоді пущу тебе може, куди схочеш.

— Диви, она зімліла — скрикнула Алїсия живо. Бо коли бідна Джессі почула слова Стефана, поблідла як полотно, а коли він вирвав свою руку, стратила рівновагу і упала поволи на землю. Єї пречудне волосє, що було в часї неспокійної ночи розпустило ся, упало як золотистий серпанок на єї плечі і рамена. Алїсия потіла єї підняти, але Стефан понуро здержав єї.

— Лиши — сказав — она ие омліла, она лиш така уперта і зла. Пізнійше поговоримо з нею.

Витягнув книжку з кишені і почав перекидати картки. Стара Флїнт заворчала щось з невдоволенем.

— Ми вже досить наслухали ся твоїх проповідий. Чей позволиш менї поговорити з Джессию, ні?

(Дальше буде).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).